

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

nien bis zum Rückhaltpunkte. — Der Draht entstand und wurde breiter, Minen und Abreissgranaten säeten wir in die Erde, selbst die Bäume vor der Front trugen Handgranaten als noli me tangere zur Warnung vor dem Eindringling. Die brave Artillerie als bester Freund des Infanteristen erstieg unselig schwer die Berge und donnerte weit-hinschallend. Wir fühlten alle, dass die Würfel der Entscheidung zu rollen beginnen, und waren frohgemut.

So auch Infanterist Péter Szilágyi, als er den Auftrag bekam, am feindwärtigen Rand von Ujszomolnok die guten Kartoffeln zu holen für die IV-te Kompagnie. «Nimm doch das Gewehr mit» sagte sein Oberleutnant. Szilágyi aber dachte, das Gewehr sei schwer, er könne also seinen zu füllenden Sack nicht ordentlich beladen, weshalb er nur eine Handgranate in den Gürtel steckte und in die Ruinen des Ortes schlich. Beinahe am anderen Ende angelangt, begann er dann zu arbeiten, als er einen schwerbewaffneten Russen daherkommen sah. Rasch hinter einen Rauchfang zu springen war bald geschehen. Schwerfällig kommt der Träger zarischer Kultur daher. Als er den Sack am Boden erblickte, begann auch er Kartoffeln zu klauben, wobei er jedoch das Gewehr ablegte. Szilágyi springt jetzt plötzlich vor, nimmt sein Gewehr und ruft «stoj»; oh wie erschrak das Massentier, die Hände flogen hoch, das Bajonett auf den Boden und zum Zeichen des Friedens ergreift er rasch ein Saktuch und wedelte damit herum, obwohl Szilágyi knapp neben ihm stand, er solle ihm nur nichts antun. Der kleine Szilágyi aber hatte selbst nicht mindere Sorge, denn der Russe war doppelt so gross. Da erblickt er ein Kellerloch, verzweifelnd und befehlend zugleich ruft er ihm zu — «sofort mars le a pincébe» — dabei hindeutend. — Erleichtert und glücklich grinsend begab der Russe sich in seinen Arrest. Szilágyi arbeitet nun an der weiteren Füllung seines Sackes, als wieder ein Russe daherkommt. Diesem lauert er nunmehr mit dem Gewehre des Ersteren, wieder hinter seinem Rauchfang auf und donnernd kommandiert

A cár ideparancsolt rabszolgáinak nyomorúságos hordái szomorú képet nyújtottak. Átkiáltotunk hozzájuk: ne bujkáljatok a sötét, sáros odukban, nézzetek bátran a szemeink közé, mérkőzni akarunk veletek... De hiába... A tavaszi napsugár éltető melege felvillanyozott bennünket és örömmel, büszkén végeztük fokozott munkánkat is. Az első vonallal hamarosan elkészültünk, a legmagasabb hegycsúcsokból és a lankás völgyekből támasztó pont lett. Drótakadály nőtt ki a földből, futóárkok vontak barázdákat a talajban, aknákat helyeztünk el és a front előtti fákra aggatott kézigránátok fenyegettek az esetleg betolakodni akaró ellenségnek... Kitűnő tüzérségünk a Strib hegységenben a Zempljanski Vron és ennek egyetlen útján Zemplénoroszinál nagy pusztításokat okozott az ellenséges állásokban. Igen sok muszkát elfogtunk. A honi földből emelkedő muszka keresztek százai figyelmeztették az ellenséget, hogy itt semmi keresnivalója... Arcvonáunk mögött vidáman, zölden tava-szodott, minden pázsitos és virágos volt... Felcsendült a nóta, a harmonika szava is, amelytől pedig a Kárpátok halálos hidegében elszoktunk. Mindez a közeledő verőfényes napokat jelentette, a győzők büszke szava volt ez. Éreztük, hogy közel van a döntés és ez vidámmá tett bennünket.

Infanteriszt Szilágyi Péter is jókedvű volt, amikor azzal bízták meg, hogy az újszomolnoki ellenséges oldalról a IV. század részére jófajta krumplit szerezzen.

— Vidd magaddal a puskádat is, — mondta főhadnagya. Szilágyi azonban azon a véleményen volt, hogy a fegyver nehéz és csak akadályozza őt a krumpliszák megtöltésében. Egy kézigránátot akasztott szíjja mögé és elindult a falu romjai felé. Alig hogy ideért és munkájába fogott, egy fegyveres muszkát látott közeledni. Gyorsan egy kémény mögé ugrott, ahol a cári kultura képviselője nem vehette őt észre. A muszka megpillantván a földön a krumpliszákot, letette fegyverét és ő is krumplit szedett. Szilágyi előugrik, felkapja a fegyvert és «stoj-t» kiált. A nagy muszka megijed, feltartja kezeit, a zsákját a földre ejti és a béke jeléül